findige og for Guds Ære nidkære Mænd vilde fikfert gøre, hvad de kunde for at bringe Sagen videre. Fra begge fik derimod han et opmuntrende Svar, som dog dvælede især ved de besværlige Tider, og de store Farer ved et saadant Foretagende. Indtil da havde Egede haft Sagen imellem kun sig og Gud, men nu fremdrog Nytet om hans Tanker sig ud over Landet. Med Forfærdelse og Klage forestillede nu Venner og Slægtninger ham det uforsvarlige i over for Kone og Børn — at tænke paa noget saadant og hans Hustru bønfaldt ham med Taarer om dog ikke ved sit Indfald at støde Familien i Ulykke.

Overfor dette blev Egede mismodig; maaske dog hans Tanke var Daarskab, og det var Guds Villie, at han skulde forblive i det Kald, hvor han var sat. Men i denne Kampens og Fristelsens Time var Herren ham nær, og lagde det Ord paa hans Hjerte: „Den, som elsker Fader eller Moder mere end mig, er mig ikke værd, og den, som elsker Søn eller Datter mere end mig, er mig ikke værd" (Mt. 10,37); og dette Ord blev ham til Redning og til Bestyrkelse i sin Beslutning. Snart blev ogsaa hans Hustru — paa Grund af nogle Fortrædeligheder udefra — mildere stemt for hans Sag, og sammen bøjede de nu Knæ i Bøn til Gud om, at hans Villie maatte ske med dem begge; og Gud bøjede hendes Villie saadan ind under sin, at hun endog kom til at hvile i en saadan Tro paa Herrens Sag, at hun i Fremtiden stod fast naar Egede syntes at vakle. — En stor Sejr var nu vunden; begges Hjerter brændte nu af Attraa efter at gaa til Grønlænderne med Kristi Evangelium, og de var to til at arbejde for Sagen og til at bære de kommende Tiders Trængsler. Lidet eller intet blev der gjort for Sagen, hvorhen man end vendte sig, og det syntes næsten at se ud til, at Herren, som var Aandens og Troens Giver, dog ikke var „Mildernes Herre". Men den store Regel i Guds Riges Husholdning, „At Guds Kraft fuldkommes i vor Skrøbelighed" (2 Kor. 12, 9), skulde ogsaa her fuldkommes. Egede sparede sig ingen Anstrengelser, men alle hans varmhjertede Henvendelser til Bisperne, Missionskollegiet, — ja end og til Kongen, blev besvaret med, at paa Grund af ugunstige Tider kunde intet gøres, han maatte vente til „Fredens blide Sommer". Egede og hans Hustru skønnede nu, at de vilde lægge Sagen over i Herrens Haand, og besluttede at ofre sig selv helt. Derfor opsagde Egede sin Præstegerning, holdt 1718 sin Afskedsprædiken ud fra Pauli Ord til de Ældste i Efesus: „Nu, Brødre anbefaler jeg eder til Gud og hans Naades Ord, som . . . (Acta 20, 32), tog Afsked med Slægtninger og rejste med Hustru og fire Børn til Bergen. De fleste ansaa nu Familien for gal, og Haan og Spot fulgte dem; men Egede ansaa sig nu allerede i Haabet som Missionær. Han arbejdede ufortrødent saa i Bergen ogsaa i København, men Skuffelse fulgte paa Skuffelse. Endelig fik han efter 4 Aars Møje, Suk og Bøn samlet 10,000 Rdlr. ved kristelige Bergenseres Hjælp og købte et Skib, som blev kaldt „Haabet". Samtidig kom der Bud om, at Kong Frederik den Fjerde havde givet Tilladelse til Stiftelse af et grønlandsk Handelsselskab og havde udnævnt Egede som Missionær med en aarlig Løn af 300 Rigsdaler samt 200 Rdlr. i Missionerstattelse." — Nu var Sagen vunden, Egedes Tro havde sejret, han var endog udnævnt som Grønlands Missionær.

Foraaret 1721 den 3. Maj efter at Skibsmandskabet var edsvoren med Egede som Overhoved, og efter Gudstjeneste om Bord — seilede „Haabet" med Egede og Familie ud fra Bergen mod det Land, som Herren havde vist Egede i Aanden, nemlig Grønland. Efter ca. 4 Ugers vellykket Reise fik de Statenhuk, Grønlands Sydspids i Sigte, men de øjnede kun et Land med høje Isbjerge og dybe Snekløfter. Modet sank; der mødte dem nu ogsaa stærke Storme, der i den Grad drev Isen sammen om Skibet, at de endog en Gang troede sig fortabt. Egede bad inderlig til Gud om dog ikke at lade sin Sag beskæmmes, og snart var hans Tanker ved Paulus' Skibbrud (Ap. Gj. 27); han fyldtes med Frimodighed og styrkede de andre. Og som ved et Under slap de alle fuldt ud af Isen. Den 3. Juli søgte de Havn og landede paa Grønlands Vestkyst under den 64 ende Breddag; — Stedet blev kaldt „Haabet".

Allerede paa Søen havde de mødt Grønlandere i deres Kajakker, — smaa lette Baade lavet af Sælhundeskind — nu ved Landingen saa Egede det Folk, for hvis Skyld han allerede havde døjet saa meget. De var ikke Folk af norsk Afstamning; men deres ynkværdige Tilstand rørte Egede til dyb Medlidenhed, og han opsendte Suk til Gud for dem og for sig selv.

Mandskabet tog nu paa Kraft fat paa Opførelse af Huset, da Vinteren jo snart kunde indtræffe. Grønlænderne holdt sig i Begyndelse nær til af Nysgerrighed, da de troede, det var er Skib, der skulde bygges, men da det viste sig at være et Hus, betydede de ørit Folkene, at de skulde drage bort igen, men derpaa trak de sig tilbage og holdt sig helt borte. Den 31. August stod Huset færdigt og samme Dag holdt Egede sin første Prædiken paa Grønland til Mandskabet ud fra Salme 117.

Egede følte sig lykkelig og glad i sit Kald, trods det vanskelige Arbejde, der laa for ham; thi han stolede paa Gud. Først gjalt det jo for Egede om at faa lidt Kendskab til det nærmeste Opland og til Grønlændernes Opholdssteder for sit Missionsarbejdes Skyld, men tillige ogsa for Handelens Skyld, thi skønt han var udnævnt som Missionær, skønnede han dog nok at Missionens Støtte afhang af de Handelsforbindelser, der kunde skabes; tillige haabede han endnu paa at skulde finde Efterkommere af Nordmænd. Med disse Ting for Øje lod han endnu samme Efteraar Omegnen recognosere, og overalt hvor de kom frem, fandt de Grønlænderne i Færd med at flytte ind i deres Vinterboliger, — store Rum med Plads til 30—40 Mennesker i hvert —; men næppe havde de set de fremmede, før de skynsomt fortrak. Grønlænderne, der lever af Jagt og Fiskeri — Sælen — fører et meget omflakkende Liv efter Jagtforholdene. Om Sommeren bor de i Skindtelte, om Vinteren sleke Familier sammen i lave Jordhytter. Paa ingen af disse Turer fandtes der noget Spor af Nordmændene. Men imidlertid skulde det ske, at Egede ved en af disse Turer atter kom i Forbindelse med Grønlænderne. Ved Juletid blev nemlig nogle af Egedes Folk paa en Recognoserings- og Jagttur overfaldet af Uvejr og maatte søge Ly i nogle Grønlænderhytter; kun nødigt blev de tilstedt Adgang, og der sattes Vagt over dem, men da Opholdet varede tre-fire Dage, skete det, at en af Egedes Folk, Aron, en Mand af et muntert og oppakt Væsen, — fandt Yndest hos en af Grønlænderne, og ved Erlæggelse af Gaver fik Aron Lov til at være en Tid hos dem; derved var nu saa smaat sket en Tilnærmelse. G. mistede ogsaa lidt efter lidt deres Skyhed, Egede opsøgte dem oftere og oftere, færdedes iblandt dem, — ja, tilbragte endog Nætter hos dem i deres overfuldte Boliger, skønt han fik Kvalme og Opkastning paa Grund af den der ulidelige Stank og Uhumskhed. Denne Urenhed og andre Ting saaledes ogsaa hans eget Mandskabs Fortrædelighed besværede ham meget; men den største af alle Vanskeligheder var dog Sproget; dog E. var en Bønnens Mand, og i Bønnen fik han Styrke og Kraft fra Gud til Taalmodighed og Udholdenhed i Arbejdet.

Sproget var i høj Grad vanskelig at lære, idet det var af en meget uorganisk Karakter, uden Lighed med noget andet Sprog og meget fattigt paa Ord af aandelig Betegnelse; derfil stod Egede uden den allerringeste Hjælpekilde. Det første Ord han fattede var Ordet kina o: „hvad er dette", og ved flittigt Brug af dette Ord samt af Optegning vandt han snart ved mødsommelig Flid saa meget Kendskab til Sproget, at han kunde begynde at undervise Grønlænderne; men samtidig gjorde han megen Brug af Tegninger og Billeder, der forestillede aandelige Ting, ved hvilke han kunde interessere dem meget. Ved Tegning af disse Billeder blev Sønnen, Poul, snart Faderen til stor Nytte, ja! i disse trange Tider blev Egedes smaa Sønner et Middel til stor Velsignelse i Faderens vanskelige Gerning; thi ved at føre fine Sønner ind blandt Grønlændernes Børn vandt han lettere de ældres Fortrolighed, og Børnene blev naturlige Tolke mellem Egede og hans Grønlændere, og Grønlænderne blev deres andet Modersmaal.

Ved saaledes at færdes iblandt Grønlænderne i Fortrolighed, vandt han helt deres Tillid, saa at de i fuld Kærlighed sluttede sig til ham, ja, holdt ham for ukrænkelig; og uden Frygt kunde han frit lægge sig til Ro med sine smaa Sønner i deres Telte. — En saadan Magt og Indflydelse havde Egedes Gudsfrygt paa Hedningerne. Ved dette Fortrolighedsforhold lærte Egede ogsaa deres religiøse Natur at kende. Grønlænderne var af Naturen kolde ligesom deres Omgivelser, men dog meget overtroiske; deres Hus-gud var „Tornak", og deres Vise-Troldmænd — kaldtes „Angekokker", disse stod særlig i Begyndelsen Egede stærkt imod og søgte ved deres Trolddomskunster at drive ham bort, men da han desuagtet vandt Grønlændernes Hjerte, sagde de til Folket, at han var en særlig stor Angekok, hvilken Indflydelse ogsaa blev til Velsignelse i Egedes Gerning.

Trods det lidet, Egede havde lært af Sproget ved det 1. Aars Udløb, kunde han dog kun glæde sig ved Resultatet; men nu mødte der ham en af hans sværeste Prøvelser, idet det forventende Proviantskib fra Danmark udeblev. Mandskabet knurrede, de mente Skibet var forulykket, og nu vilde de hjem; lidet nyttede nogen Forhandling; til sidst maatte Egede indvillige i deres Afrejse, hvis intet var indtruffet i Løbet af fjorten Dage; men selv var han med sin Hustru bestemt paa at blive, og nogle faa Mand lovede at blive hos dem. Det var en tung Tid for Egede — sammen med sin Hustru anraabte han Gud om Hjælp; — hans Hustru syntes her at være den stærkeste i Troen, thi medens Indladningen af Skibet stod paa, rørte hun ikke en Haand ved Arbejdet, men sagde blot, at de vilde alle blive beskæmmet, Gud vilde sende Hjælp. Og Troen blev ikke beskæmmet. I Stedet for et Skib kom to og dertil en Skrivelse fra Missionskollegiet om, at Kongen ønskede Værket fortsat med Kraft.

Fortsættes paa Side 6.

Danmarks-Korrespondance.

Professor Olufsens Amerikarejse.

Ifølge „Politiken"s Referat fra den ekstraordinære Generalforsamling forleden i det kgl. danske geografiske Selskab, skulde det være oplyst, at dette 1. Vicepræsident, Hs. Excellence Viceadmiral Wandel i et Raadsmøde (d. 20. Januar) havde udtalt, at den af „American geographical Society" i 1912 foranstaltede Rejse gennem U. S. A., og i hvilken det danske Selskabs Sekretær Professor Olufsen deltog, havde været en „Turist- og Fornøjelsesrejse uden videnskabeligt Udbytte, i hvilken Selskabets Deltagelse kunde have været sparet" — en Udtalelse, som Professor Olufsen havde taget sig saa nær, at han havde forladt det omtaltte Raadsmøde og derefter indgivet sin Afskedsbegæring.

Da vi vægrede os ved uden videre at tro, at Geografisk Selskabs første Vicepræsident havde udtalt sig som refererer om den betydningsfulde Rejse, det amerikanske geografiske Selskab og Amerikas Regering havde indbudt alle Jordens første Geografer til at deltage i, henvendte vi os til Admiral Wandel.

Ja, siger Excellencen, jeg vedkender mig fuldt ud den refererede Udtalelse, men jeg ser for øvrigt nødigt, at den bringes til Amerika.

— Hvorpaa støttede Admiralen den nævnte Udtalelse?

— Paa en Bemærkning, Roald Amundsen en Dag fremkom med til mig og uden at gøre det under fortrolig Form. Der udover havde jeg intet at støtte min Udtalelse paa, idet jeg ikke selv havde noget Kendskab til eller Forstand paa Rejsens Betydning. Nu bagefter har jeg bragt i Erfaring, at det skal have været en udmærket og betydningsfuld Rejse, saa at min Udtalelse i modsat Retning altsaa har været uberettiget. — —

Vi henvendte os derefter til Professor Olufsen for at høre om hans Anskuelse m. H. t. den foretagne Rejse.

— Det var en aldeles glimrende planlagt og udført geografisk Ekskursion, hvor al Dilletantisme var udelukket. Den var planlagt af Professor W. M. Davis, forhen Harvard University, for Tiden Jordens største og berømteste fysiske Geograf. Hele Ekskursionen med dens utallige lokale Afstikkere, gik væsentligt ud paa at demonstrere i Praksis Davis" banebrydende og epokgørende fysisk-geografiske Teorier samt paa at faa en Oversigt i Praksis over de forenede Staters økonomiske Geografi.

— Og hvem deltog i Rejsen?

— Der var ca. 100 amerikanske og europæiske Geografer, hvorimellem Blomsten af alt, hvad der hedder videnskabelig Geografi. Alle europæiske Stater med Undtagelse af et Par Balkanstater deltog. Af de mere notable Berømtheder paa Geografiens Omraade kan nævnes: Brigham, Fairchild, Martin, Parsch, Drygalski, Brückner, Margerie, Oberhummer, Cholnocky, Martonne, Gallois o. s. v. — alle vore første og fineste nulevende Geografer.

— Hvem stod som Indbyder til Rejsen?

— Det gjorde „American Geographical Society", et af Jordens allerbedste geografiske Selskaber, i Forbindelse med de forenede Staters Regering, men ogsaa fra hele den amerikanske Befolknings Side viste der os den mest storslaaede og kongelige Gæstfrihed og Tjenstvillighed; ligeledes fra Universiteternes og Handelskamrenes Side overalt.

En Udtalelse som Admiral Wandels fandt jeg da ogsaa saa uberettiget og saa krænkende for disse Institutioner, at jeg mente, den kun kunde sones ved, at jeg, der efter Selskabets Ønske havde været dets Delegerede paa Ekskursionen, indgav Begæring om Afsked fra min 11-aarige Stilling i Geografisk Selskab."

— Rejste Professoren ikke ogsaa med officielt Mandat fra Kongen til at overbringe det amerikanske geografiske Selskab Kongens Hilsen og Lykønskning i Anledning af dets 60 Aars Jubilæum og Ekskursionen?

— „Jo, jeg gjorde, og Kongens Hilsen overbragte jeg i en officiel Tale ved Festen i Waldorff-Astoria". — — — —

Edward Spore.

• • •

Dansk-Amerikanere og Hjemmedanskere.

Om dette Emne fandtes forleden en „Kronik" i „Politiken" af Fru Emma Gad; den omhandlede især et Brev, Fruen havde modtaget fra en dansk-amerikansk Læge, i hvilket denne paastod, at Forholdet mellem Hjemmedanskere og Danske i Amerika var ret spændt, og at den danske Presse „med Iver søgte at skabe Bitterhed og Fjendskab mellem den halve Million Danske paa denne Side og dem, der blev hjemme."

Paastanden kom overraskende, og ikke mindst for os, der havde deltaget i det nys afsluttede dansk-amerikanske Stævne, hvor vi havde faaet Indtrykket af et overordentlig hjerteligt Forhold mellem de tvende Arter af Danskere. Og da Spørgsmaalet om et godt Forhold mellem os herhjemme og dem derovre ligger os stærkt paa Sinde her, har vi rettet Henvendelse til nogle, om vi saa maa sige, sagkyndige og bedt dem besvare os det Spørgsmaal:

„Mener De, at Hr. N. N.s Brev giver et sandfærdigt Billede af Forholdet, taget i al Almindelighed, mellem Dansk-Amerikanere og Hjemmedanskere, og har De Indtrykket af, at Pressen herhjemme enten som Helhed eller for en Dels Vedkommende betragter Dansk-Amerikanere med de af Brevskriveren omtalte Øje?"

Sagen laa aabenbart dem alle paa Hjerte, thi vi modtog omgaaende Svar, hvis indgaaende Indhold vi af Pladshensyn kortelig referer idet vi udskyder enkelte Besvarelser til næste Uge.

Dr. Egan udtalte: „Jeg tror, jeg tør sige, at det aldeles ikke passer — fra min Rejse i 1912 har jeg ganske det modsatte Indtryk; der var Mennesker, som var rejst 500 miles" for at tale med mig om de hjemlige Forhold; der herskер afgjort et udmærket Forhold mellem de to Dele af den danske Nation."

Johan Skjoldborg, den folkelige Digter, der har været Amerika igennem, skriver: „ . . . Jeg har i danske Blade undertiden set Dansk-Amerikanere omtalt som af N. N. anført, men jeg anser det ikke for almindeligt. — Vi bør glæde os over, at vore Sønner og Døtre hævder sig i den store amerikanske Folkevrimmel, men ogsaa de kan føle glade over de gamle Fædrelands høje Kulturtrin. (Fortsættes).

Ebbe.

Bemærkning.

I det sidste Stykke fra Dane Valley, Montana, har Forfatteren fortalt om de forskellige Præster, der har forrettet Gudstjenesten i Menigheden. Hvorfor mon han har fortiet, at ogsaa Brede Johansen betjener Menigheden? Ligeledes meddeler han om det lille Barns Begravelse, dets Fødsels- og Dødsdato; han kunde ogsaa godt meddele, at Brede Johansen tjente ved dets Begravelse.

Ligeledes fortæller han om en Sørensen, der har været her i Besøg, og han har fortalt ham, at ingen kan faa sit Udkomme i den danske Kolonі i Florida; men alle er nu flyttet derfra. Om det er sandt eller ikke, kender jeg ikke; men jeg er overbevist om, at før saadan Tale skulde ud for Offentligheden til alle Bladets Læsere, saa burde det undersøges mere nøjagtigt, saa man ikke skulde gaa efter, hvad den eller den fortæller, som aldrig har været der, — men har det fra andre.

Hvad det angaar med Høsten her, som han ogsaa fortæller om, saa passer det ikke. Høsten var ikke stor sidste Aar, fra 8 til 12 Bu. pr. Acre. Derimod forrige Aar havde vi en stor Høst.

Naar der i Kirkebladets Nr. 12 fortælles Bladets Læsere, at Pastor A. C. Weismann har Kald fra Ebenezer Menighed, Dane Valley, Montana, saa er det ikke sandt.

Det var dog godt, om de, som vil meddele fra de forskellige Steder, lod alle Personligheder ude og fortalte jævnt og sandt, hvad der var af Nyheder paa nævnte Sted.

Ærbødigst,

Brede Johansen.

Ny Forsyning

er modtaget af følgende populære Bøger:

„Himmellodsen."
Ralph Connor .. .. .50
„Den Orrs Perle."
Harriet B. Stowe .. .... .50
„William Brandt.
Lauritz Petersen 1.20
„Ungdomsliv."
Olfert Ricard 1.30
Ungdommens Bog."
Skovgaard-Petersen 1.80
„Den undflupne Nonne."
Margaret Moult .. .. .80
„Sigrid."
Lauritz Petersen .. .. .90
Alle indbundne.

Danish Luth. Publ. House,
Blair, Nebr.

Læg Mærke til vore nye Konfirmandbibler.

For at møde Kravet om en noget pænere Bibel til Mellempris som Konfirmationsgave har vi ladet fremstille følgende to Numre i speciel for os udført Indbinding: — Nr. 24—A. Den almindelige Konfirmandbibel i Lommeformat. — Speciel Indbinding i fint, bøjeligt Chargin med Guldsnit. — Pris $1.40.

Nr. 24—B. Samme som Nr. 24—A. men med runde Hjørner. Pris $1.60.

Begge disse Bibler er af det danske Bibelselskabs Udgaver, og med det ny Testamente i ny Oversættelse.

Den, der har set disse Bibler, vil være enig med os i, at de særligt egner sig til Gavebøger.

Navn paasættes i Guld for 20 Cents ekstra. Navn og Dato 30 Cents.

Dan. Luth. Publ. House,

Tre nye Numre
af
Kristeligt Folkebibliotek.

Harms, Blumhardt og Moffat. Kristelige Levnedsløb i det 19. Aarhundrede I. Ved Past. A. C. L. Grove-Rasmussen. 276 Sider. Indb. i grønt Shirting med Guldtryk. Pris 50 Cts.

Billeder fra Folkelivet. Syv Fortællinger af J. C. von Hofsten, med Forfatterens Tilladelse oversat af Past. G. Münster. Forord af Komtesse H. Knuth. 223 Sider. Smukt Shirtingsbind. Pris 50 Cts.

Verdens Ende. En Kærlighedshistorie af Edw. Eggleston Forfatter af „Roxy", „I Kampens Bulder" o. fl. 320 Sider. Brun Shirting med Guldtryk. Pris 50 Cts.

Kristeligt Folkebibliotek redigeres af Past. G. Münster, Præst ved St. Lukkas Kirke i København. Det er udelukkende gode, rene Bøger, der bringes. De tre ovenstaaende vil danne et værdifuldt Tillæg til enhver Bogsamling.

Danish Luth. Publ. House,
Blair, Nebr.

Et nyt større Landomraade

er nylig af Ejeren bleven udlagt i Stykker fra 5—10—15 Acres og opad. Landet er beliggende mellem de to større danske Kolonier i Oregon, nemlig Junction City og Eugene, op mod Pacific Highway. Landet er vel dyrket og af meget rig Kvalitet. Det egner sig vel for Havedyrkning, Frugt, Bær, Mejeridrift og al anden Farmdrift.

Undertegnede har overtaget Salget af dette. Desuden har vi Land og Farme nær ind mod Byen.

For nærmere Underretning tilskriv,

WILLAMETTE REAL ESTATE CO.

W. F. Nielsen, Sec.
Junction City, Oregon.

DIVORCE YOURSELF
From Dirt, Dust and Drudgery
by using a **Duntley**
Combination Pneumatic Sweeper

Release from broom drudgery—from the strain of moving and lifting furniture and from the dangerous scattering of dust and germs that are raised by the use of the broom and the old fashioned carpet sweeper, can be attained by the use of the **Duntley Combination Pneumatic Sweeper,** which, although easily operated by hand, creates powerful suction force which draws out all the dirt and dust found in your rugs and carpets and at the same time the revolving brush picks up all lint, pins, threads, ravelings, etc.

THE DUNTLEY SWEEPERS are made in three sizes and sold under a rigid guarantee for one year. You may try a Duntley in your own home for 10 days *Free of Charge.*

For more detailed information write TODAY

Agents Wanted.

DUNTLEY PNEUMATIC SWEEPER CO.,
6501 So. State St., Chicago.

Dansk luthersk Settlement

i det skønne Costella Estate af „irrigated" Land i Syd Colorado.

10,000 Acres Land er sat til Side til udelukkende at sælges gennem undertegnede til vort Kirkefolk. Med hver 2 Sections solgt vil der blive givet $1,000 af Kompagniet til Opførelse af Kirke og Skole. Byggeplads for Kirke lige i Hjertet af Settlementet er allerede udpeget. Mange af vore Folk rundt omkring i Staterne er nu interesseret, og vi lægger Planer for at rejse derud og se Landet, **hvilket er beliggende faa Mil fra Jernbaneby. Jordbunden** egner sig særlig godt for Irrigation og Landet er jævnt, fri for **Sten, Skov o.s.v. og nemt at behandle.** Store Avlinger af Alfalfa, Small Grain, Field Peas, Vegetables etc. produceres der. Fedning af Kreaturer, Faar og Svin er meget fordelagtig. Costello **Irrigation Reservoir og Kanaler** er fuldført med en Bekostning af $2.000,000, og stærk Snefald i Bjergene sikrer rigelig Vand og dermed store Avlinger.

Landet sælges for 65 Dollars pr. Acre med Vandret. Man kan nøjes med at betale 10 Dollars pr. Acre ned ved Købet. Resten i 8 ligedelte aarlige Afbetalinger, og man kan vente 2 Aar eller bare 2 Avlinger, førend Afbetalingen begynder. Renten paa Pengene er 6 per Cent, der betales hvert Aar. „Excursion train" afgaar til Costella Estate første og tredie Tirsdag i hver Maaned. Jeg vil være glad ved at meddele enhver, hvad en Tur koster, give Besked om Landet, Muligheder, der findes der, og Plan for det danske luth. Settlements Kirke og Skole

Oluf Bondo,
203 Broadway, Council Bluffs, Iowa.

Starck Pianos

You Can Save $150 By Buying Direct From Our Factory

30 DAYS FREE TRIAL IN YOUR OWN HOME

You can have a beautiful Starck piano in your own home for 30 days free trial without paying anything in advance. All we ask is that you will play upon, use and test this piano for 30 days. If, at the end of that time, you do not find it the highest grade, sweetest toned and finest piano in every way, that you have ever seen for the money, you are at perfect liberty to send it back, and we will in that event, pay the freight both ways. This Starck Piano must make good with you, or there is no sale.

Save $150.00 or More

We ship direct to you from our factory, at prices that save you upwards of $150.00 in the cost of your piano. We guarantee to furnish you a better piano for the money than you can secure elsewhere. You are assured of receiving a satisfactory sweet toned durable high grade piano.

Easy Payments

You pay no cash down, but after 30 days of trial, you can begin payment on the lowest, easiest terms ever suggested by a piano manufacturer. These terms are arranged to suit your convenience, and you can buy a piano for your home, without missing the money.

25-Year Guarantee

Every Starck Piano is guaranteed for 25 years. This guarantee has back of it the reputation of an old-established, responsible piano house. It means what it says.

Free Music Lessons

To every purchaser of Starck Pianos, we give free 50 music lessons, in one of the best known schools in Chicago. You take these lessons in your own home, by mail.

2nd Hand Bargains

We have constantly on hand a large number of second-hand pianos of all standard makes taken in exchange for new Starck Pianos and Player-Pianos.

Knabe	$135.00
Steinway	92.00
Emerson	120.00
Kimball	95.00
Starck	195.00

Send for our latest second-hand bargain list.

Starck Player-Pianos

Starck Player-Pianos are rich toned, and easy to operate. You will be delighted with the many exclusive up-to-date features of these wonderful instruments, and pleased with our very low prices.

Catalogue Free

Send today for our new beautifully illustrated catalogue which gives you a vast amount of important piano information. Write today.

P. A. STARCK PIANO CO., 1400 Starck Building, Chicago, Ill.

35 BUSHELS PER ACRE
var Afgrøden af Hvede

160 Acre FARMS IN WESTERN CANADA FREE

paa mange Farme i Vest Canada i 1913, nogle Avlinger rapporteres saa høre som 50 Bushels pr. Acre. Saa meget som 100 Bu. pr. Acre indberettes i nogle Egne for Havre. 50 Bushels for Byg, og fra 10 til 20 Bushels for Lin.

J. Revs ankom til Landet for 5 Aar siden fra Danmark med meget smaa Midler. Han tog Homestead, arbeidede haardt, og eier nu 320 Acres Land. I 1913 havde han Avling af 200 Acres, som indbragte omtr. $4,000. Hans Hvede veiede 68 Punds pr. Bu. og gav i Gjennemsnit 35 Bu. Acren.

Tusinder af lignende Tilfælde kan fortælles angaaende Homesteadsmænd i Manitoba, Saskatchew. og Alberta.

Avlingen i 1913 var overflødig overalt i Vest Canada.

For beskrivende Litteratur og billig Banebillet henvend Dem til

W. V. BENNETT,
Bee Bldg.,
OMAHA, NEBR.